

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 12C/59/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822200215
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2022:5822200215.2

Uznesenie

Okresný súd v Námestove v právnej veci navrhovateľa: L. L., Z.. XX.X.XXXX, B. Ž. XXX/XX, K., zastúpený splnomocneným zástupcom: Weis & Partners s.r.o. so sídlom Ivánska cesta 30/B, Bratislava, IČO: 47234776, proti odporcovi: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky so sídlom Kutuzovova 258/B, Bratislava, IČO: 30845572, o uloženie zákazu odporcovi vyžadovať od navrhovateľa podrobenie sa očkovaníu proti ochoreniu COVID-19 a ďalších, špecifikovaných v podaní navrhovateľa zo dňa 28. 1. 2022, označenom ako „návrh na nariadenie neodkladného opatrenia „ takto

rozhodol:

I/ Návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

II/ Odporca m á voči navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Podaním, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 28. 1. 2022 navrhovateľ žiadal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by odporcovi :

- zakázal vyžadovať od navrhovateľa podrobenie sa očkovaníu proti ochoreniu COVID-19
- zakázal vydať akt prikazujúci navrhovateľovi podrobiť sa očkovaníu proti ochoreniu COVID -19,
- zakázal vyžadovať od navrhovateľa preukázanie sa dokladom o podrobení sa očkovaníu proti ochoreniu COVID-19
- uložil, aby sa zdržal uloženia sankcie voči navrhovateľovi z dôvodu nepodrobenia sa navrhovateľa očkovaníu proti ochoreniu COVID-19
- zakázal diskriminovať navrhovateľa z dôvodu nepodrobenia sa navrhovateľa očkovaníu proti ochoreniu COVID-19.

Svoj návrh odôvodnil tým, že je profesionálnym vojakom, slúžiacim v Ozbroyených silách Slovenskej republiky v zmysle ust. § 2 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z.z. Podľa navrhovateľa v rámci rezortu obrany boli vydané opatrenia Vedúceho hygienika Ministerstva obrany Slovenskej republiky, nariadenia náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky, nariadenie veliteľa Úradu logistického zabezpečenia ozbrojených síl, ktoré ukladajú profesionálnym vojakom povinnosť podrobiť sa očkovaníu proti ochoreniu COVID-19, čo však podľa navrhovateľa možno nariadiť len osobám v profesionálnom riziku nákazy, pričom takéto povinné očkovanie, ako aj okruh osôb, na ktoré sa má predmetné očkovanie vzťahovať, môže určiť iba regionálny úrad verejného zdravotníctva, pretože vyhláška Ministerstva zdravotníctva SR č. 585/2008 Z.z. určuje povinné očkovania proti konkrétnym ochoreniam, medzi ktoré aktuálne ochorenie COVID-19 nepatrí. V odôvodnení svojho podania ďalej navrhovateľ argumentuje absenciou materiálnych dôvodov pre zavedenie povinného očkovania, poukazuje na to, že povinné očkovanie môže byť nariadené výlučne očkovacími látkami, ktoré sú schválené na ich použitie Slovenskou republikou alebo agentúrou EMA; medzi takto schválené očkovacie látky však podľa žalobcu nepatria tzv. Emergency Use Authorization, teda dočasné schválenie vakcíny na núdzové použitie. Ďalej navrhovateľ v odôvodnení svojho podania uvádza, že podľa neho sú PCR a antigénové testy nevhodné na zisťovanie prítomnosti ochorenia COVID-19, na čo upozorňujú viaceré vedecké

štúdie. Podľa navrhovateľa ak RT-PCR testy nie sú vhodnými testami na zistenie prítomnosti ochorenia COVID-19 u testovaného a na jeho možnosť prenosu ochorenia na ďalšie osoby, tak ani výsledky testovania týmito testami nemôžu byť základom pre rozhodovanie o povinnom očkovaní či obmedzovaní základných práv a slobôd obyvateľstva. Navrhovateľ sa ďalej v odôvodnení svojho podania zaoberá rozporom povinného očkovania s Ústavou Slovenskej republiky a medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Z obsahu podania navrhovateľa vyplýva, že ho podal z dôvodu, že ako profesionálny vojak sa odmieta podrobiť povinnému očkovaniu proti ochoreniu COVID-19 a chce zabrániť, aby odporca voči nemu za toto odmietnutie prípadne vyvodil dôsledky.

2. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 326 ods. 1 Civilného sporového poriadku v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

3. Z obsahu podania navrhovateľa zo dňa 28. 1. 2022 vyplýva, že ho podal z dôvodu, že sa ako profesionálny vojak nepodrobil a nemieni podrobiť očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, ktoré bolo nariadené v rámci Ozbrojených síl Slovenskej republiky normatívnymi aktmi, ktoré navrhovateľ špecifikuje vo svojom podaní, čo navrhovateľ odôvodňuje tým, že očkovacie látky neboli schválené v riadnom schvaľovacom procese príslušnou autoritou, že PCR a antigénové testy vykazujú veľkú mieru nespoľahlivosti a preto nemôžu byť relevantným podkladom pre nariadenie povinného očkovania proti COVID-19 v rezorte obrany, navrhovateľ sa tiež snaží predísť postihu zo strany odporcu za nesplnenie povinnosti podrobiť sa očkovaniu proti COVID-19 a tiež zabrániť diskriminácii svojej osoby odporcom z dôvodu nepodrobenia sa povinnosti zaočkovať sa proti ochoreniu COVID-19. Jeho návrh smeruje k povinnostiam, ktoré mu boli uložené v rámci jeho služobného pomeru normatívnymi aktmi, vydanými v rezorte obrany. Nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana, má teda základ v jeho služobnom pomere profesionálneho vojaka (súd však poznamenáva, že tvrdenie, že je profesionálnym vojakom, navrhovateľ ani neosvedčil), pričom tento vzťah má povahu verejnoprávnu, nie súkromnoprávnu. Jeho nárok sa totiž týka služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa zákona č. 281/2015 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, čo znamená, že jeho nárok (vo veci samej) je národom verejnoprávnym, pretože služobný pomer má vždy verejnoprávny charakter - nevzniká zmluvou, ale mocenským aktom služobného orgánu a po celý čas trvania sa odlišuje od pracovného pomeru. Odporca vo veciach služobného pomeru koná ako ústredný orgán štátnej správy a jeho rozhodnutia a postupy sa považujú za rozhodnutia a postupy verejnej správy (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1KO/26/2020 zo dňa 25. 11. 2020).

4. Podľa uznesenia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Skomp/6/2021 zo dňa 8. 12. 2021 „pri posudzovaní otázky, či konanie o neodkladnom opatrení má patriť do právomoci civilného súdu alebo správneho súdu, alebo iného orgánu verejnej moci, tak nie je rozhodujúca povaha samotného hmotnoprávneho vzťahu, na ktorého ochranu má navrhované neodkladné opatrenie slúžiť, ani navrhovaný obsah samotného neodkladného opatrenia. Rozhodujúce je, že neodkladné opatrenie je procesný inštitút upravený v CSP, o ktorom rozhoduje vždy okresný súd (§ 324 ods. 2 CSP). Naopak, SSP neupravuje ani neodkladné opatrenie, ani podobne široký procesný prostriedok dočasnej ochrany účastníka. Inštitút odkladného účinku správnej žaloby (§ 182 až 189 SSP) nie je takým inštitútom;

nejde totiž o samostatný procesný nárok, ale len o rozšírenie účinkov, ktoré sú inak s podaním správnej žaloby spojené. Správne súdu tak nemajú právomoc konať o neodkladnom opatrení podľa § 324 a nasl. CSP. V tu prerokúvanej veci sa navrhovateľ celkom zreteľne domáha nariadenia podľa § 324 a nasl. CSP....Správny súd podľa § 2 ani podľa § 6 SSP nemá právomoc na rozhodovanie o neodkladných opatreniach ani inom podobnom procesnom prostriedku ochrany. Právomoc na konanie o neodkladných opatreniach ako procesnom prostriedku má vo všeobecnosti súd podľa CSP. To však samo osebe neznamená, že ak sú splnené podmienky § 324 a 325 ods. 1 CSP, súd môže vydať neodkladné opatrenie s akýmkoľvek obsahom alebo na ochranu akéhokoľvek práva...Obdobne z § 336 a 337 CSP možno vyvodiť záver, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len vtedy, ak povinnosť, ktorá sa ním ukladá, môže mať vecný súvis s následnou žalobou vo veci samej. Použitie formulácie „ žaloba vo veci samej „ evokuje, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len v súvislosti s takou vecou (samou), na ktorej prejednanie je daná právomoc súdu podľa CSP. Tieto okolnosti však nie sú určujúce pri posudzovaní, či správny súd má právomoc na konanie o neodkladnom opatrení. Naopak, sú rozhodné pri posudzovaní otázky, či v danej veci možno nariadiť neodkladné opatrenie páve s navrhovaným obsahom práve voči danému žalovanému (povinnej strane) a práve na ochranu toho práva, ktoré je označené v návrhu. Skúmanie týchto okolností je však úlohou civilného súdu, ktorý o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bude rozhodovať. „

5. Súd konštatuje, základom pre podanie navrhovateľa zo dňa 28. 1. 2022 je jeho služobný pomer profesionálneho vojaka, ktorý má verejnoprávnu povahu. Nejde teda o vec, o ktorej by v následnom konaní vo veci samej mohol rozhodovať civilný súd. Navrhovateľ má možnosť domáhať sa ochrany svojich práv alebo oprávnených záujmov vo veci samej na správnom súde. Súd potom dospel k záveru, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyhovieť.

6. nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ju priznal odporcovi, ktorý bol v konaní úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Podľa § 365 CSP:

- (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
 - a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP :

Novoty v odvolacom konaní

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; (zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien) a ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrhom na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).